

නොවැසියාගේ ලක්ෂමණී කොඩිතුවක්කු

ලොවේ සියලුම බලවතුන් නොනවතින බල අරගලයක යෙදී, යුද්ධය, න්‍යෂ්ටික අවි ඇතුළත් පරමාණු බෝම්බ ගැන කතා කරන මොහොතක, එම නායකයන් ඇතුළත් සමස්ත ලොව ජනතාවටම ඔක්සිජන් සපයන ඇමසන් වනාන්තරය ගින්නෙන් දැවෙමින් පවතී. වර්ග කිලෝ මීටර් මිලියන පහ මාරක් පමණ විශාල වපසිරියකින් යුත් ඇමසන් වනය විවිධ ජෛව විවිධත්වයකින් යුත් ශාක හා සතුන්ගෙන් ගහණ නිල්ල පිරුණු හරිත වනයකි. එසේම බොහෝ ඖෂධ වලට අවශ්‍ය කරන ශාක වර්ග වැවෙන වනයකි. අපා, දෙපා, සිව්පාවන්ගෙන් පිරි, බුසිලයේ සිට කොලොම්බියාව තෙක් විහිදී ඇති මෙම හරිත පද්ධතියට අත් වී ඇති ඉරණම ඉතා භයානක වේ. එය ශෝචනීය වූ කාණේන් දැක්වූවකු කඳුලක් උනනා ඉරණමකි. එසේම ලොවේ බොහෝ රටවලට අවශ්‍ය කරන දැව බඩු සෑදීම සඳහා වටිනා කියන මහෝගනී වැනි ගස් වැවෙන, වනයක් වූ ඇමසන් මේ වනවිටත් ගින්නෙන් දැවෙන්නේ ලොවම ආදරය කරන පරිසරකාමීන්ගේ හිත්වලට කඳුලක් එක කරමිනි. ලොව දේශපාලන බල අරගලය මෙන්ම මහා පරිමාණයේ වෙළඳ අධිකාරියන් මෙම ගින්නට සෘජුවම වගකිව යුතු බව කාටත් රහසක් නොවේ. එය උපන් මෙන්ම නූපන් පරපුරද වනසමින් ඉදිරියට ඇදෙන මහා පරිමාණයේ වෙළඳ මාර්ගයකි. අනාගතයේදී ඔක්සිජන් නිපදවන වෙළඳ අධිකාරියක් බිහි වී මුදලට ලබා ගන්නා ඔක්සිජන් වැන්නි පිට බැඳගත්, තාක්ෂණයෙන් අනුන ගමනාගමන කේවාල, මොබයිල් ෆෝන් අත දරා ගත් යන්ත්‍ර මිනිසුන් දැකගැනීමට හැකිවීම අහමිබයක් නොවන බව මේ වන විනාශයෙන් මනාවට පැහැදිලි වේ.

ඒ සමඟම අප උපන් රටේද වරින් වර වනාන්තර ගිනි ගැනීම අද වන විට සුලබ දසුනක් වී ඇත. මෑතක දී ගින්නෙන් දැවුණේ ඇල්ල කඳු ආශ්‍රිත වනාන්තරයයි. මේ සියල්ලටම සෘජුව හෝ වක්‍රව වගකිවයුත්තේ මහා පරිමාණයෙන් වනය විනාශ කරන මිනිසන්කමට නිශා දෙන වෙළඳ මාර්ගයයි. මහා පරිමාණයෙන් කැලෑ කැපීම, ගල් කඳු පිපිරවීම, පස් වෙළඳාම වැනි පරිසර හානිකර වෙළඳාම් වල නියුතු දේශ පාලන, වන අධිකාරියේ ආශිර්වාදයෙන් කැලය අරක් ගත් වෙළඳ යක්ෂයන්ගෙන් පිරි ලොවක මේ කිසිත් නොදැන අකාලයේ මියයන අහිංසක මිනිසුන් හා

සතුන් ප්‍රමාණය සුළු පවු නොවේ. මේ වන විට ඕස්ට්‍රේලියාවේ ද ඉදිරියට උදාවන්නේ ශ්‍රීක්ෂ සමයයි. දැඩි උෂ්ණත්වයක් පවතින ශ්‍රීක්ෂ කාලය තුළ ලැවිගිනි පැතිර යාම, ඕස්ට්‍රේලියානු මහාද්වීපය තුළ බොහෝ සුලබය. ප්‍රධාන වශයෙන් කැන්ගරු වොලබී ආදී ශාක භක්ෂක සතුන් පිවත් වන මේ වනය තුළ, මෙම අහිංසක සත් ප්‍රජාවට අත්වන ඉරණම සේම වනාන්තර ආශ්‍රිතව පිවත්වන ගොවියන් ට අත් විඳින්නට සිදුවන දුක් කම්කටොලු බොහෝය. දැඩි උණුසුම් සුළං හැමීම තුළින් ඇතිවන ලැවිගිනි සේම, මිනිසුන් විසින් කැලයට රංගා කරන ජාවාරම් වලදීද ලැවිගිනි ඇතිවීම සමාන්ත කරුණක් වන අතර, මේ සියල්ලන්ගෙන්ම විපතට පත් වන්නේ ජෛව ප්‍රජාවයි.

අපි පරිසරය රැක ගැනීම වෙනුවෙන් සාහිත්‍යවේදීන්ට කළ හැකි කාර්යය භාරය සුළු පවු නොවේ. අප දරු පරපුරට වනාන්තර රැකගැනීම පිළිබඳව ගීතයෙන් පත, පොතෙන්, හා නාට්‍ය වලින් ද මනා අවබෝධයක් ලබා දිය හැක. මාද ඕස්ට්‍රේලියාවේ පිවත් වෙමින් මේ වැසි වනාන්තර ආරක්ෂා කර ගැනීම පිළිබඳව නිර්මාණ කිහිප යක්ම ළමා පරපුරට දායාද කර ඇත. එම නිර්මාණ තුළින් බිහි වූ එක් නාට්‍යයක් වන්නේ "හඳ හාවට මොකද වුණේ" ළමා නාට්‍යයයි. එය සිංහල පාසල් පද්ධතිය වෙනුවෙන් පැරමටා පාසලේ දරු දැරියන් සමඟ එක්ව කළ නිර්මාණයකි. වනය විනාශ කරන මිනිසුන්ගේ වෙඩි පහරකට බිය වී බිමට වැටෙන හඳ හාවට හමුවන අපුරු දරුවන් රැනක් පිළිබඳ කතාවකින් සැරසුණු එය තව තවත් ඔප මට්ටම් කර ඉදිරියටත් ප්‍රදර්ශනය කිරීමට නොහැකි විම ගැන ඇත්තේ කණගාටුවකි. එලෙසම පරිසරය ආරක්ෂා කර ගැනීම වෙනුවෙන් මා අතින් නිර්මාණය වූ ළමා කතාවක් වන්නේ "මේ අපේ ලොවයි." ළමා කතාවයි. මිනිසුන් විසින් ඇති කළ ගින්නකින්, ඕස්ට්‍රේලියානු වනයේ පිවත් වන කැන්ගරු, වොලබී, පොසට්, වොම්බැට්, ආදී සතුන් ආශ්‍රිතව නිර්මාණය කළ එම පොත් පිංච තලංගම ජයසිංහගේ චිත්‍ර වලින් විචිත්‍රවත් වූවකි. එය ලංකාවේ දරුවන්ට මෙන්ම මෙරට සිටින අපේම දරුවන්ට පරිසර විනාශයේ ආදිනව කියා දෙන ළමා කතාවකි. එහෙත් අවාසනාවකට එම කෘතියද ළමුන් අතරට නොගියේ නමක්

නොමැති සාහිත්‍යකරුවකුට අත්වන ඉරණම මටද හිමිකරමිනි. අවසානයේ මා එම පොත් තොගය ශ්‍රී ලංකාවේ තලවතුගොඩ සිංහ සමාජයට පරිත්‍යාග කලේ දරුවන්ට නොමිලේවත් බෙදා දෙන ලෙස ඉල්ලීමක් කරමිනි. එසේම ගොඩගේ, සරසවි, ප්‍රකාශකයන් ඩාරගන් පොත් විස්සක් හැර අනෙක් කිසිඳු ප්‍රකාශකයන් ළමා කෘති ඩාර ගැනීමට මැලිකමක් දැක්වූ හ.

ගහක් කොළක් පැල කරන්නට, සතා සිව්පාවුන්ට ආදරය කරන්නට දරුවන්ගේ සිටම අප පුරුදු පුහුණු කළ යුතු දෙයකි. එහෙත් අද දවසේ බිහි වන්නේ ගහකට සතෙකුට ආදරය කරන

"මේ අපේ ලොවයි." ළමා කතාවේ අඩංගු කවි කිහිපයක් මා මෙම ලිපියේ අවසානයට ළඟා වෙමි.

මායිම් නැති මේ අපේ ලොවයි
හෙවන දෙන්නේ කැලේ ගහකොළයි
සරු තණපත් වලින් කුස පිරෙයි
වැනි දිය අපෙ පිපාසය නිවයි.
පින්න වැටී රිදියෙන් දිලිසෙයි
වොම්බැට්ලා තුරු මත සැතපෙයි
කැන්ගරු පොඩ්ඩෝ පැන පැන යයි
පොසට් පැට්ටෝ හැංගී හිනහෙයි

පුංචි පැටව් හරි අහිංසකයි
අම්මා තාත්තාටත් කීකරුයි
සුරැකුම්හල් නැහැ

දරුවන්ට එම, නිර්මාණශීලී බවෙන් කුසිත වූ තාක්ෂණයට ලැදි දරුවන්ය. මේ වගකීමෙන් මිදෙන්නට වැඩිහිටියන් වශයෙන් අපට කළ හැකි කාර්යභාරය මිදෙමින් යන බව විශ්වාස කරමි. හුස්ම ගන්නට නොහැකි වූ විට මිය යන බව දන්නේ මනුෂ්‍යයන් පමණි. එහෙයින් පරිසරය අරක්ෂාකරගත හැක්කේ මනුෂ්‍යයන්ට පමණි. ළමා සාහිත්‍යය නිර්මාණ තුළින් යම් පමණකට හෝ උරදීමක් සිදුකළ හැකි වේ නම් එයින් අප ලබන සතුට නොහොත් පින ඉමහත්ය.

වස කිරි පිටි නැහැ
අපි බොන්නේ මව් කිරිම තමයි
නිදාගන්නේ අම්මාගේ තුරුලෙයි
හොර මැරකම් නම් අපි නොදකියි
දුකට සැපට අපි අපිම තමයි
එකමුතු වී නැමදාමත්
තරහ නොවී කවදාවත්
අපි ඉන්නේ මේ වනයේ තමයි
ගිනි නියන්න එපා සිසිල
මැරෙයි ලොවට නැතිව වතුර
අපේ ගැනත් හිතල හිතර
කැලේ රකිමු සැවොම මිතුර
හැමදාමත් සැමට උරුම කැලේ
රකිමු සැවොම මිතුර

